

Alles voor de fietser

Luxemburg telt nu al zo'n 600 kilometer aan fietspaden, dat wordt de komende jaren verder uitgebreid tot ongeveer 900. Een rustig tochtje over een voormalige spoorbaan, of een veeleisende rit door de Ardennen: het kan allemaal. Wieler Revue stapte zelf op de fiets in Luxemburg en reed enkele *Pistes Cyclables*.

TEKST ARIE HUT BEELD VISIT LUXEMBOURG, SHUTTERSTOCK

Om mooi te kunnen fietsen moet je uiteraard buiten de stad zijn, zo ervoer Wieler Revue afgelopen mei tijdens een persreis die onder meer voerde door de Ardennen, langs Luxemburg Stad en over een mooi voormalig spoorbaantracé. De reis startte ten westen van Luxemburg Stad, op Piste Cyclable de l'Attert, nummer twaalf van de in totaal 23 verschillende

routes. Vanuit Pétange, via Klein-bettingen richting Colmar-Berg, waar een grote fabriek staat van bandenfabrikant Goodyear. Route twaalf is een mooie route om de omgeving in je op te nemen en te genieten van de natuur, want nog niet teveel eisend. Heuvelachtig, maar niet té. Het hoogste punt ligt op 388 meter hoogte, het laagste punt op de route op 204 meter. De fietsroute van de Attert, naar het gelijknamige riviertje dat door de regio stroomt, voert voor een groot deel over een oud spoorwegtracé. En daar kan je heerlijk fietsen, zonder auto's tegen te komen. Dwers door een prachtige, groene en bosrijke omgeving en als je even uit de beschutting van de bomen bent biedt het uitzicht fraaie panorama's. Langs oude stationsgebouwtjes, een volledig gerestaureerde houtzagerij en door een 700 meter lange voormalige spoortunnel, waar het ook bij warm weer heerlijk koel is.

Wie zichzelf wat meer wil testen op de racefiets, zit goed in de Luxemburgse Ardennen. In de buurt van Vianden bijvoorbeeld, niet ver van de Duitse grens. Route 22, de Piste Cyclable des Ardennes, biedt een uitdagend en mooi parkoers. Vooral de klim richting Wahlhausen mag er zijn. Met 524 meter is het ook meteen het hoogste punt van de route. Het voelt bijna aan als een echte col: op het binnenblad, via enkele scherpe en steile haarspeldbochten naar de top, waar het bos even ophoudt en de fraaie omgeving zichzelf dus weer prijsgeeft. Zeker in dit gebied kan je ook met de mountainbike schitterende tochten maken. Er worden zestien verschillende tochtvarianten aangeboden, waarvan ook enkele met professionele begeleiding.

Route 22 eindigt niet ver van Vianden en die stad verdient beslist een bezoekje. Vianden ligt aan de rivier de Our en is vooral bekend dankzij het imponerende kasteel. Dat dateert al uit de negende eeuw en was aanvankelijk het eigendom van de graven van Vianden. In de Middeleeuwen kwam het via een erfconstructie in handen van het Huis Oranje-Nassau. Reden waarom Koning Willem-Alexander nu nog de

adellijke titel Graaf van Vianden mag voeren.

— Netwerk fietspaden

Of je nu met de racefiets, de mountainbike of de 'gewone' fiets bent: Luxemburg biedt voor elk type fietser genoeg moois. Het land investeerde de voorbije jaren veel in het verbeteren en uitbouwen van het fietspadennetwerk en dat leidde tot de zogenaamde *Pistes Cyclables*. Samen nu nog goed voor zo'n 600 kilometer totale lengte, uiteindelijk moet het uitgroeien tot een netwerk aan paden van ongeveer 900 kilometer. Goede wegen, voor een groot deel rustige, brede fietsstroken die met de racefiets prima te berijden zijn. Hier en daar

Luxemburg is bij uitstek fietsvriendelijk

gaat het ook gewoon over de openbare weg en is het dus wel even uitkijken voor het autoverkeer.

De routes zijn bovendien ideaal bewegwijzerd, met grote, duidelijk zichtbare borden die precies aangeven welke kant je op moet en hoe ver het is tot de volgende plaats. Je kan de wit-groene borden simpelweg niet missen en hoeft dus ook niet telkens te stoppen om de juiste weg te vinden of te hannesen met een kaart. Wel zo prettig als je even flink wilt doorrijden met de racefiets.

Luxemburg is het enige Groothertogdom van de wereld, met een bevolking van nog geen 540.000 mensen een van de kleinste landen van Europa en de eerste niet-Franse winnaar van de Tour de France kwam er vandaan: François Faber won in 1909 de zevende editie van de Ronde van Frankrijk. Later wonnen ook Nicolas Frantz (1927 en 1928) en Charly Gaul (1958) het eindklassement. Andy Schleck kreeg de Tourzege van 2010 in de schoot geworpen na de positieve plas van Alberto Contador. Vier Tourwinnaars dus voor het kleine land, twee keer zoveel als Nederland.

Luxemburg is ook het land waar Elsy Jacobs vandaan kwam, de eerste wereldkampioene wielrennen op de weg bij de vrouwen. Ze won de wereldtitel in 1958 en was veertien jaar houdster van het werelduurrecord. Tegenwoordig wordt in het land jaarlijks de GP Elsy Jacobs verreden, een meerdaagse vrouwenkoers die dit jaar werd gewonnen door Anna van der Breggen en de drie edities daarvoor door Marianne Vos.

— Luxemburg Stad

Een bezoek aan de hoofdstad Luxemburg leent zich vooral voor een kalm

toeristisch tochtje op een citybike. De stad wordt ook wel 'het groene hart van Europa' genoemd en dat merk je wanneer je door de straten en langs de parken gaat: natuur en de stad gaan er hand in hand.

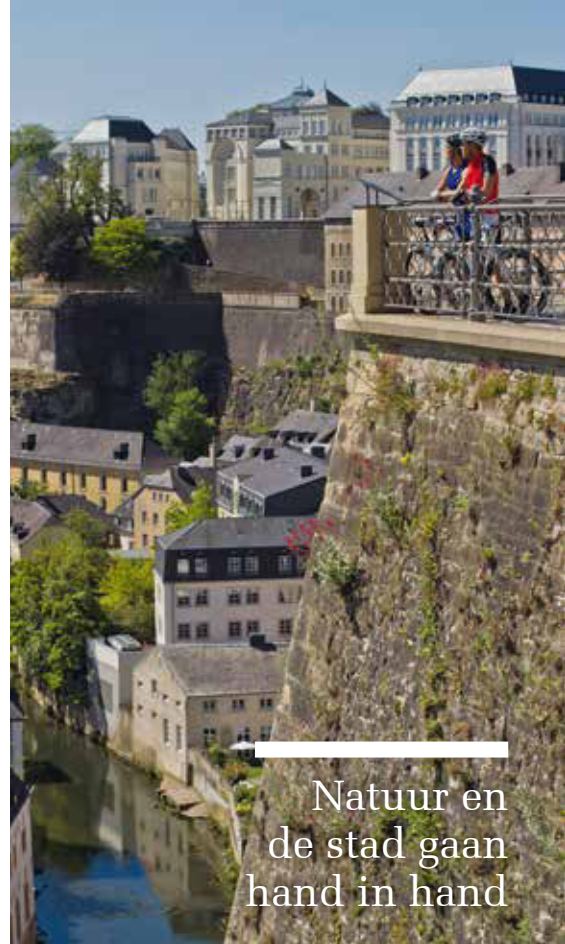
In het Stadspark is bovendien aandacht voor de rijke wielerschiede van het land. In een muur zijn gedenkstenen ter ere van de Faber, Frantz en Gaul ingemetseld, terwijl ook Elsy Jacobs is vereeuwigd. Alleen Andy Schleck ontbreekt in het rijtje grootheden.

Het Stadspark ligt midden in het oude stadscentrum van Luxemburg, waar de bijzondere vestingwerken direct in het oog springen. De Kasematten, het deels ondergrondse vestinggewelf, is niet te missen en een bezoek zeker waard.

Luxemburg Stad is een interessante mix tussen antiek en modern. Tegenover het meer dan duizend jaar oude stadshart dat twintig jaar geleden een plaats kreeg op de befaamde lijst van UNESCO-werelderfgoed, staat de moderne wijk Kirchberg. Hier is het louter hedendaagse architectuur wat de klok slaat en vind je meerdere gebouwen van de Europese Unie: het Hof van Justitie en de Europese Investeringsbank, bijvoorbeeld.

— Fietsvriendelijk land

Luxemburg is bij uitstek een fietsvriendelijk land. Dat blijkt ook uit de behandeling door de nationale spoorwegen, want in bijna elke trein is een grote ruimte voor fietsen ingericht en de fiets kan zonder vooraf te reserveren en zonder extra kosten worden meegenomen. Ideaal dus om bijvoorbeeld vanuit Luxemburg Stad eerst per trein landinwaarts te reizen en vervolgens met de fiets verder te gaan. Zo voorkom je onnodig gehannes in het drukke stadsverkeer.

Natuur en de stad gaan hand in hand

Nóg een reden om te gaan fietsen in Luxemburg: sinds 2011 hanteert het land het 'Bed+Bike' label voor 78 verschillende hotels, pensions, campings of jeugherbergen door het hele land. En een accommodatie dat het label mag voeren, biedt voor fietsers alle comfort en voorzieningen. Dat wil zeggen: een goede, droge berging voor de fiets, mogelijkheden tot herstel in het geval van materiaalpech, fietskaarten en veel meer.

MEER INFORMATIE

Over de Bed+Bike: www.bedandbike.lu

Over de Pistes Cyclables: www.pistescyclables.lu

Over het land en de stad Luxemburg:

www.visitluxembourg.com

François Faber: gesneuveld aan het front

François Faber was in 1909 de eerste niet-Fransman die de Tour de France won. En, triest genoeg, een van de drie winnaars van de Ronde van Frankrijk die sneuvelden op de slagvelden van de Eerste Wereldoorlog. Naast Faber lieten ook Lucien Petit-Breton en Octave Lapize het leven tijdens de Grote Oorlog. Faber werd overigens geboren in Frankrijk en groeide daar ook op. Zijn vader was wel een Luxemburger van geboorte en trad later in het huwelijk met een Française. Zoon François had zowel een Frans, als een Luxemburgs paspoort maar reed dus koersen onder de vlag van het land van zijn vader.

Toen de Eerste Wereldoorlog in 1914 begon, trad Faber onder de wapenen bij het Vreemdelingen-

legioen. Het jaar daarop sneuvelde hij. Hoe, is nooit helemaal opgehelderd. Er doen twee versies de ronde. Het meest tragische verhaal vertelt dat hij op 9 mei 1915 een telegram kreeg waarin de geboorte van zijn dochter vermeld werd. Faber begon van vreugde te juichen, werd vervolgens onder vuur genomen door een Duitse sluipschutter en stierf.

De andere versie stelt dat Faber tijdens een vuurgevecht tussen Carency en Mont-Saint-Éloi in Noord-Frankrijk dodelijk werd getroffen, toen hij probeerde een gewonde kameraad te helpen. Faber werd later postuum onderscheiden met de Militaire Medaille.

(Met dank aan Teus Korporaal)